sieć organizacji społecznych dla edukacji

Hej, co u Ciebie?, czyli o tym, jak krótka wypowiedź może pogłębić relacje.

Autorka: Ewa Kordzińska

Zdarza się, że nasi uczniowie i uczennice czują się niewidzialni, niedostrzegani przez swoich rodziców, rówieśników i nauczycieli. Mają trudności z tym, aby powiedzieć, co ich dobrego dzisiaj spotkało albo podzielić się swoimi małymi smutkami. Na portalach społecznościowych i komunikatorach posługują się emotkami, które mogą znaczyć wszystko i nic jednocześnie, co nie daje szansy na wgłębienie się odpowiednio w temat. Dzięki praktyce pisania minidziennika uczniowie i uczennice nie tylko mają możliwość ćwiczenia swojego pisania, ale i dostają realną szansę na to, aby wypowiedzieć wszystko, co zauważają, kim są oraz z jakimi radościami i smutkami spotykają się na co dzień.

Korzyści

Uczennice i uczniowie:

- codziennie piszą przynajmniej kilka powiązanych ze sobą zdań – kształtują nawyk pisania,
- uczą się dostrzegać małe radości w swoim życiu i dzielić się nimi z innymi,
- mają szansę opowiedzieć o sobie, o swoich radościach i smutkach,
- na koniec dostają świetną pamiątkę

Nauczyciel_ka:

- ma szansę poznać swoich uczniów i uczennice z zupełnie innej strony
- w kilka minut daje możliwość wypowiedzenia się całej klasie
- buduje relacje ze swoimi uczniami i uczennicami

sieć organizacji społecznych dla edukacji

Podstawowe informacje

- **Dla kogo /wiek uczniów/klasa**: można zaproponować to uczniom i uczennicom każdej klasy od 1 SP do 4LO
- **Przedmiot/moduł tematyczny**: język polski/ godzina wychowawcza
- **Czas**: ok. 5-7 min.
- **Materiały/pomoce**: osobne zeszyty, które nosi ze sobą nauczyciel/nauczycielka, długopisy
- **Budżet**: tanie

Krok po kroku

1. Najważniejsze jest, aby odpowiednio wprowadzić cel Waszego nowego codziennego zadania. Przynieś ze sobą zeszyty, rozdaj je. Wytłumacz im, co będzie od dzisiaj robić na każdej wspólnej lekcji. Waszym zadaniem jest codziennie napisać po 3 zdania, które będą związane z tym, co Was dzisiaj spotkało. Zachęcaj, żeby próbowali dostrzegać w swoich życiu najmniejsze dobro i zapisywali je. Podkreśl jednak, że jeśli dzieje się coś smutnego, o czym chcieliby napisać, również mają taką szansę. To mają być ich przemyślenia, ich małe spostrzeżenia i wszystko to, co akurat będą chcieli o sobie powiedzieć. Tę lekcję mogą spędzić ozdabiając je jak chcą, koniecznie podpisują swoimi imionami/nazwiskami/przezwiskami - dowolnie, chodzi o to, aby czuli się jak najbardziej związani z zeszytem. Ty również pokazujesz, że korzystasz z takiego zeszytu, również go podpisujesz i ozdabiasz, bez Twojego w tym udziału, nie ma to sensu. Podkreślasz, że zbierasz zeszyty i będą one bezpieczne w Twojej szafce. Masz prawo czytać to, co oni napisali, tak samo oni mogą poprosić Cię o to, aby zobaczyć co zostało napisane w Twoim zeszycie.

2. Konsekwencja Twoją najlepszą przyjaciółką - codziennie zaczynaj lekcje od wspólnego pisania w zeszycie. Jeśli ktoś się spóźni - daj mu szansę na zapisanie tych kilku słów. Stwórz rytuał, który będzie nieodzownym

elementem Waszych lekcji. W końcu uczniowie i uczennice sami będą pytać i przypominać o zeszytach.

3. Pamiętaj o tym, aby czytać to, co zapisali. Nie rób tego przy nich, co najmniej na początku mogą czuć się niezręcznie. Bądź dla nich wsparciem, w zeszytach znajdziesz wszystko - od informacji, jaka jest dzisiaj pogoda, po prawdziwe zwierzenia. Uczniowie będą pytali, czy je czytasz, odpowiadaj zawsze zgodnie z prawdą. Odnoś się do tego, co napisali, zadawaj pytania, ciesz się ich małymi radościami i smuć ich smutkami. Bądź w tym z nimi, nie musisz robić tego codziennie, daj im jednak znak, że to dla Ciebie ważne, że oni są dla Ciebie ważni.

4. Na koniec klasy świętuj z uczniami i uczennicami zakończenie, rozdając zeszyty. Daj im szansę na to, aby o nich porozmawiali. Aby sprawdzili, co pisali kilka miesięcy wcześniej. Aby komentowali, śmiali się i opowiedzieli o swoich wrażeniach związanych z samym pisaniem i powrotem do tego, co pisali. Zrób rundkę z pytaniem na koniec: Co się zmieniło od początku pisania dziennika w zeszycie? Jak się czujesz trzymając w ręku zapis kilku miesięcy ze swojego życia? Czy chciałbyś/ chciałabyś do tego wrócić w następnym roku? Dlaczego? Opowiedz o swoich wrażeniach również odpowiadając na te pytania.

Autorka

Ewa Kordzińska, nauczycielka języka polskiego i wychowawczyni, Liceum im. Zuzanny Ginczanki w Warszawie

sieć organizacji społecznych dla edukacji

Koncepcja serii: Alicja Pacewicz
Realizacja i koordynacja nagrań do mikrostrategii: Kinga Kasperska
Redakcja, korekta, opracowanie edytorskie: Małgorzata Janaszek-Bazanek
Grafika na okładce: Three Dots Agency

Treść publikacji (o ile nie zaznaczono inaczej) jest dostępna na licencji Creative Commons (CC BY-ND 4.0)

Warszawa 2025

Wydawca
SOS dla Edukacji
ul. Smolna 20/6, 00-375 Warszawa
kontakt@sosdlaedukacji.pl
sosdlaedukacji.pl

Publikacja bezpłatna

Opracowanie dobrych praktyk – mikrostrategii było możliwe dzięki wsparciu finansowemu Narodowego Instytutu Wolności w ramach projektu „Obywatelski Think Tank dla edukacji: wspólnie tworzymy przyszłość nauczania".

KOMITET DO SPRAW POŻYTKU PUBLICZNEGO

NIW Narodowy Instytut Wolności

Rządowy Program Rozwoju Organizacji Obywatelskich na lata 2018-2030 PROO

SFINANSOWANO ZE ŚRODKÓW NARODOWEGO INSTYTUTU WOLNOŚCI – CENTRUM ROZWOJU SPOŁECZEŃSTWA OBYWATELSKIEGO W RAMACH RZĄDOWEGO PROGRAMU ROZWOJU ORGANIZACJI OBYWATELSKICH NA LATA 2018-2030 PROO